

**ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยครอบครัวและรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครอง
กับภาวะโภชนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 ของโรงเรียนสังกัด
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก**
**Association between Family factors and parenting style and nutritional
status among students grade 4-6 in schools under the office of the basic
education commission in Muang District Phitsanulok**

สุชาดา	พิชัยธรรม*	Suchada	Pichaitum *
ยุวรงค์	จันทรวิจิตร **	Yuwayong	Juntarawijit **
อุมาพร	ห่านรุ่งชโรทร**	Umaporn	Hanrungcharotorn **

บทคัดย่อ

ปัญหาทุพโภชนาการในเด็กวัยเรียนมีอุบัติการณ์ของการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และภาวะโภชนาการในเด็กนั้นเป็นผลมาจากหลายปัจจัย การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยครอบครัว และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองกับภาวะโภชนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้ปกครองของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนสังกัดสพฐ. อ.เมือง จ.พิษณุโลก จำนวน 171 คน ซึ่งเป็นผู้ที่มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูเด็กที่เด่นชัด ตามแนวคิดของ Baumrind เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามปัจจัยครอบครัวและรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู และได้ทำการตรวจสอบความตรงของเครื่องมือในส่วนของปัจจัยครอบครัว ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง Index of Item-Objective Congruence (IOC) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.8 -1 สำหรับแบบสอบถามในส่วนรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ใช้เครื่องมือวิจัยของ Wongkongdech (2004) และนำมาหาค่าความเชื่อมั่นตามสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค ได้ค่าในแต่ละรูปแบบ ระหว่าง 0.78 - 0.92 เครื่องมือที่ใช้ประเมินภาวะโภชนาการ ใช้เกณฑ์การอ้างอิงการเจริญเติบโต โดยใช้น้ำหนักตามเกณฑ์ส่วนสูงของกระทรวงสาธารณสุข วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติไคสแควร์

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยครอบครัว ได้แก่ ประเภทครอบครัว และรายได้ครอบครัว มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการ ส่วนระดับการศึกษาของผู้ปกครอง จำนวนพี่น้องของเด็ก ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการ และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ แบบควบคุม ตามใจ และแบบทอดทิ้ง ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการ

ผลการศึกษานี้สามารถนำไปส่งเสริมให้ผู้ปกครอง โดยเฉพาะครอบครัวที่มีรายได้สูงในการดูแลการบริโภคอาหารที่เหมาะสมของเด็ก

คำสำคัญ: ปัจจัยครอบครัว รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ภาวะโภชนาการ

* พยาบาลวิชาชีพ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

* Registered nurse, Faculty of Nursing, Naresuan University, suchadapi2517@gmail.com

** ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

** Assistant professor, Faculty of Nursing, Naresuan University

วันที่รับบทความ 1 มิถุนายน 2563 วันที่แก้ไขบทความ 3 สิงหาคม 2563 วันที่ตอบรับบทความ 21 กรกฎาคม 2563

Abstract

The incidence of malnutrition in school-aged children has continued to increase. Nutritional status in children is the result of many factors. This descriptive study aimed to study the association between family factors, parenting styles and nutritional status among grades 4-6 students. The sample was 171 parents of the students in grades 4-6 in schools under the Office of Basic Education Commission in Muang District, Phitsanulok Province, who were clearly identifiable parenting styles according to Baumrind's classification. The instrument used in the research was a questionnaires, which consisted of two parts: family factors and parenting styles. The Index of Item Objective Congruence (IOC) of family factors part was between 0.8 – 1. The parenting styles questionnaire was based on Wongkongdech (2004). The reliability of each parenting style was raked between 0.78 to 0.92, tested by Cronbach's Alpha Coefficients. Growth chart (weight for height) was used to assess nutritional status. (Ministry of Public Health) Descriptive statistics and the Chi-Square test and the standard score (Z-Score) were used to analyze the data. The result showed that the family income and family type were associated with nutritional status while parental education and the number of children were not associated with nutritional status. It also found that authoritative parenting style, authoritarian, permissive, and neglectful parenting styles were not associated with nutritional status.

The result of this study can be used to for the benefit of students promote proper food consumption to parent, especially these having high income.

Keywords: *Family Factors, Parenting Style, Nutritional Status*

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัญหาทุพโภชนาการในเด็กวัยเรียนมีอุบัติการณ์ของการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งภาวะโภชนาการเด็กส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูเด็กของครอบครัว ปัจจุบันพบว่า ในปี ค.ศ. 1975 ถึง 2016 ความสูงของเด็กที่มีภาวะน้ำหนักเกินหรืออ้วนที่มีอายุ 5-19 ปี ทั่วโลกเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 4 เป็นร้อยละ 18 (World Health Organization, 2020) ในประเทศไทย จากผลการสำรวจสุขภาพประชาชนไทย โดยการสัมภาษณ์และตรวจร่างกาย ครั้งที่ 5 พ.ศ. 2557 ผลการเปรียบเทียบโดยจำแนกกลุ่มอายุเด็ก 6-11 ปี และ 12-14 ปี พบว่าภาวะโภชนาการอยู่ในเกณฑ์ภาวะน้ำหนักเกิน (เริ่มอ้วน) และอ้วนรวมกัน ร้อยละ 13.2 และ 15.3 เกณฑ์สมส่วน ร้อยละ 67.6 และ 68.7 และ

พบภาวะโภชนาการอยู่ในเกณฑ์ผอม ร้อยละ 5.5 และ 3.9 ตามลำดับ (Akepalakorn, 2014)

สำหรับจังหวัดพิษณุโลก รายงานการสำรวจภาวะโภชนาการของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพิษณุโลก เด็กอายุ 6-14 ปี ระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2557, 2558, 2559, 2560 พบภาวะน้ำหนักเกิน (เริ่มอ้วน) และอ้วน ร้อยละ 11.29, 9.51, 14.9 และ 12.0 ตามลำดับ โดยพบในอำเภอเมือง ร้อยละ 12.81, 8.14, 23.54 และ 15.84 ตามลำดับ และจากรายงานผลการดำเนินงานในโครงการสูงดี สมส่วนในเด็กวัยเรียน 6-14 ปี จังหวัดพิษณุโลก ในปีงบประมาณ 2560 พบเด็กที่มีภาวะโภชนาการน้ำหนักเกิน (เริ่มอ้วน) และอ้วน ร้อยละ 12 สมส่วน ร้อยละ 64 และผอม ร้อยละ 5 ส่วนในอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก พบเด็ก

ที่มีภาวะโภชนาการน้ำหนักเกิน (เริ่มอ้วน) และอ้วน ร้อยละ 15.84 สมส่วน ร้อยละ 59.10 และภาวะผอม ร้อยละ 5.37 (Phitsanulok Provincial Health Office, 2017)

ภาวะน้ำหนักเกินและอ้วนในช่วงวัยเด็ก ส่งผลให้เกิดโรคไม่ติดต่อเรื้อรังเพิ่มขึ้น เช่น โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง หลอดเลือดตีบแข็ง เชื้อรา ผิวหนังอักเสบติดเชื้อ ความผิดปกติของกระดูกและข้อ ภาวะนอนกรนและหยุดหายใจขณะนอนหลับ ทำให้เด็กขาดความมั่นใจ และครอบครัวเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาเพิ่มขึ้น และรัฐบาลมีภาระค่าใช้จ่ายในการรักษาโรคเรื้อรังจากโรคอ้วน (Bureau of Nutrition Department of Health, 2014) ส่วนปัญหาภาวะโภชนาการต่ำกว่าเกณฑ์นั้น หากเด็กขาดอาหารในระยะสั้น ผลกระทบอาจไม่ชัดเจน แต่ในระยะยาวจะทำให้เด็กเตี้ย และส่งผลต่อคุณภาพชีวิตและสุขภาพ ได้แก่ สติปัญญาต่ำ ภูมิคุ้มกันโรคต่ำ การเรียนรู้บกพร่อง เสี่ยงต่อการเกิดโรคเรื้อรังในอนาคต เช่น โรคกระดูกพรุน โรคเบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง โรคหัวใจ เป็นต้น (Bureau of Nutrition Department of Health, 2015)

จากข้อมูลการสำรวจพฤติกรรมกรรมการบริโภคอาหาร พบว่านักเรียนบริโภคอาหารหวาน มัน เค็มในปริมาณ และปริมาณมาก โดยเฉพาะอาหารที่มีโซเดียมสูง เช่น ขนมปังสำเร็จรูป ร้อยละ 45.9 เนื่องจากขนมปังสำเร็จรูปหาซื้อได้ง่ายจากร้านค้าในชุมชน และสะดวกในการปรุง (Buasri, 2020) และพบว่า ปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้เกิดโรคอ้วน คือ การรับประทานอาหารปริมาณไขมันสูง การดื่มน้ำหวานปริมาณมาก การรับประทานอาหารฟาสต์ฟู้ดมากเกินไป การไม่ออกกำลังกาย (Chotibang, Namphrom, & Worakitphunphon, 2012) พฤติกรรมเหล่านี้ เป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในบริบทของครอบครัวในปัจจุบัน การเปลี่ยนแปลงของสังคม และสิ่งแวดล้อมมีผลกระทบต่อครอบครัว ปัจจัยครอบครัว ได้แก่ ประเภทของครอบครัว ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง รายได้ของครอบครัว และจำนวนพี่น้องของเด็ก ซึ่งปัจจัยครอบครัวมีส่วนเกี่ยวข้องกับภาวะโภชนาการในเด็กทั้งสิ้น

จากการศึกษาของ Muthuri et al. (2016) พบว่าระดับการศึกษาของผู้ปกครอง มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับเด็กที่มีภาวะน้ำหนักเกิน และ Huang, Jasimah, Radzi, and Jenatabadi (2017) ที่พบว่ารายได้ของครอบครัวสูงทำให้เด็กมีภาวะโภชนาการเกิน และจากการศึกษาของ Suomalainen (2017) พบว่า เด็กที่อาศัยอยู่กับปู่ ย่า ตา ยาย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับภาวะน้ำหนักเกินและอ้วน

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของบิดามารดาเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อภาวะโภชนาการของเด็กจากการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่ผ่านมา นั้น ได้มีผู้ที่แบ่งรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูหลายท่าน ซึ่ง Siriwanbuts, Uwanno, Rittakananon, Khotcharat, Maneesri, and Suthiwan (2002) ได้พัฒนาแบบสำรวจรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูตามแนวคิดของ Baumrind และปรับให้มีความสอดคล้องกับกระบวนการอบรมเลี้ยงดูของครอบครัวไทย (Wongkongdech, 2004) จากนั้น วีรณัฐ วงศ์คงเดชได้ปรับปรุงแบบสำรวจรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของพรรณทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ และคณะ ซึ่งแบ่งการเลี้ยงดูเป็น 4 รูปแบบ ได้แก่ 1) รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุม เป็นการเลี้ยงดูที่พ่อแม่ใช้อำนาจให้เด็กทำตามความต้องการของตน มีการควบคุมแต่ไม่ตอบสนองความรู้สึกเด็ก 2) แบบเอาใจใส่เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ควบคุมสูง มีการให้ความรักความอบอุ่นและเหตุผล มีการควบคุมและตอบสนองความรู้สึกเด็ก 3) แบบตามใจ เป็นการอบรมเลี้ยงดูที่พ่อแม่ยอมรับเด็กมาก ไม่ควบคุมแต่ตอบสนองความรู้สึกเด็ก และ 4) แบบทอดทิ้งให้การดูแลเด็กน้อยมาก บิดามารดาเพิกเฉยต่อเด็กพอๆ กับไม่วางมาตรฐานพฤติกรรมใดๆ ให้เด็กปฏิบัติจากการศึกษาของ Johnson, Welk, Saint-Maurice, and Ihmels (2012) เรื่องรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูและสภาพแวดล้อมที่บ้านที่เอื้อต่อการมีภาวะน้ำหนักเกินของเด็ก พบว่าคะแนนภาวะโภชนาการและกิจกรรมทางกายของครอบครัวมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับรูปแบบการเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ ($r = .29$) แต่มีความสัมพันธ์

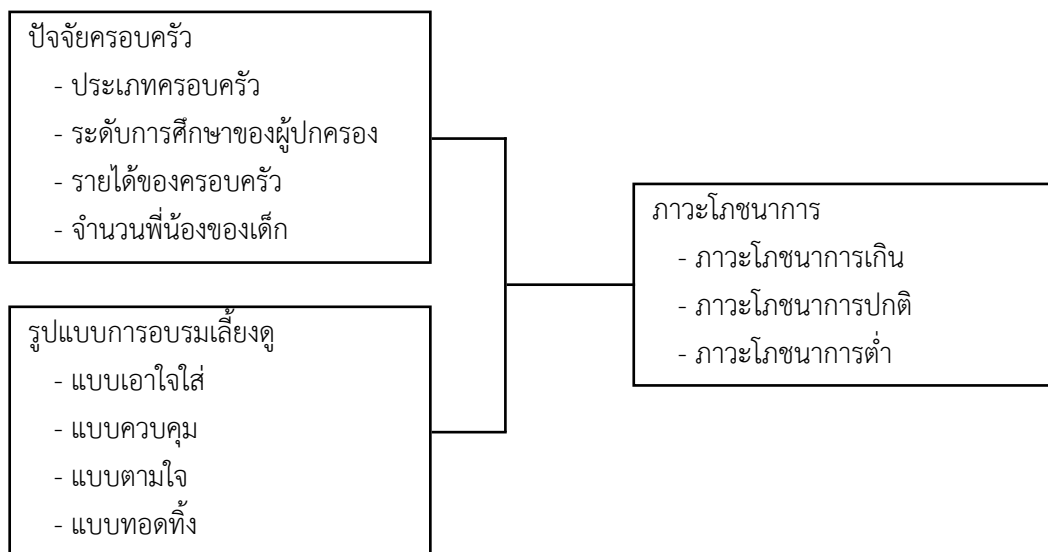
เชิงลบกับรูปแบบการเลี้ยงดูแบบควบคุม ($r = -.22$) และแบบตามใจ ($r = -.20$) และรูปแบบการเลี้ยงดูแบบตามใจมีความสัมพันธ์กับค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ของดัชนีมวลกาย (BMI percentile Z-scores) ($r = .16$)

เด็กวัยเรียนในช่วงอายุ 9-12 ปี เป็นวัยที่มีอุบัติการณ์ปัญหาภาวะโภชนาการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในเขตอำเภอเมือง ทั้งนี้ปัจจัยครอบครัวและการอบรมเลี้ยงดูเด็กเป็นสภาพแวดล้อมใกล้ชิดของเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึงวัยเรียน ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยครอบครัวและรูปแบบ การอบรมเลี้ยงดูกับภาวะโภชนาการในเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เพื่อนำข้อมูลที่ได้ไปใช้ในการวางแผนการพัฒนากระบวนการส่งเสริมครอบครัวในการดูแลเด็ก

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยครอบครัว

กรอบแนวคิดที่ใช้การวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ประกอบด้วย

และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองกับภาวะโภชนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนสังกัดสพฐ. อ.เมือง จ.พิษณุโลก

คำถามการวิจัย

ปัจจัยครอบครัวและรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในโรงเรียนสังกัดสพฐ. อ.เมือง จ.พิษณุโลก หรือไม่ อย่างไร

สมมติฐานการวิจัย

ปัจจัยครอบครัวและรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4-6 ในโรงเรียนสังกัด สพฐ. อ.เมือง จ.พิษณุโลก

1. แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ ความสัมพันธ์ของผู้ปกครองกับเด็กนักเรียน เพศ และสถานภาพสมรสของผู้ปกครอง

2. แบบสอบถามปัจจัยครอบครัว ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

จากการทบทวนวรรณกรรม ประกอบด้วย ข้อคำถามจำนวน 4 ข้อ และนำมาตรวจสอบความตรงของเนื้อหาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าระหว่าง 0.8-1 และนำไปทดลองใช้ในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อดูความเหมาะสมของภาษาที่ใช้และความเข้าใจของข้อคำถาม

3. แบบสอบถามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู ซึ่งได้ดัดแปลงจากแบบสอบถามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู (Parenting Style Rating Scale) ของ Wongkongdech (2004) ซึ่งปรับปรุงมาจากพรหมทิพย์ ศิริวรรณบุศย์ และคณะ ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 67 ข้อ เครื่องมือมีลักษณะวิธีประเมินค่า แบบลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ มีคะแนน 1-5 ได้แก่ ไม่ตรงเลย (1 คะแนน) ไม่ค่อยตรง (2 คะแนน) ตรงและไม่ตรงพอๆ กัน (3 คะแนน) ตรง (4 คะแนน) และตรงมาก (5 คะแนน) และเกณฑ์การให้คะแนนสำหรับข้อคำถามเชิงลบ ได้แก่ ไม่ตรงเลย (5 คะแนน) ไม่ค่อยตรง (4 คะแนน) ตรงและไม่ตรงพอๆ กัน (3 คะแนน) ตรง (2 คะแนน) และตรงมาก (1 คะแนน) โดยผู้วิจัยได้ปรับสรุพนามของข้อคำถามจาก “พ่อแม่” เป็น “ท่าน” เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ ผู้ปกครองเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม และนำไปทดลองใช้ในกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คนและได้นำมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตามสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาคได้ค่าความเที่ยงของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ 0.781 แบบควบคุม 0.858 แบบรักตามใจ 0.871 และแบบทอดทิ้ง 0.917

4. เครื่องมือที่ใช้ประเมินภาวะโภชนาการ ใช้เกณฑ์การอ้างอิงการเจริญเติบโต โดยใช้น้ำหนักตามเกณฑ์ส่วนสูงของกระทรวงสาธารณสุข เป็นเกณฑ์ที่ใช้ประเมินภาวะโภชนาการของนักเรียน

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่าง

โครงร่างวิทยานิพนธ์ได้รับการรับรองจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยนเรศวร หมายเลข COA No. 297/2019 IRB No. (0269/62) และผู้วิจัยได้ชี้แจงผู้ปกครองถึงวัตถุประสงค์การวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล ประโยชน์

ของการวิจัย และผู้ปกครองยินยอมเพื่อเข้าร่วมการศึกษาวิจัย ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างสามารถถอนตัวออกจากการวิจัยได้ทันทีโดยไม่มีผลกระทบใดๆ และผลการศึกษาจะนำเสนอในภาพรวม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอความร่วมมือจากครูประจำชั้นในการนัดหมายผู้ปกครอง และได้อธิบายวัตถุประสงค์ วิธีการรวบรวมข้อมูล และการเซ็นหนังสือแสดงความยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัยก่อนเก็บรวบรวมข้อมูล และขอความร่วมมือจากผู้ปกครองกรอกแบบสอบถาม โดยใช้เวลา 20 นาที และผู้วิจัยขอรับคืนทันทีหลังตอบแบบสอบถามเสร็จ สำหรับผู้ปกครองที่ไม่ได้มาเข้าร่วมตามนัดหมาย ได้นำแบบสอบถามให้นักเรียนนำกลับไปให้ผู้ปกครอง และนำแบบสอบถามมาส่งคืนภายใน 1 สัปดาห์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติเชิงพรรณนา การทดสอบค่าไคสแควร์ และหาค่า (Z-Score) ของคะแนนในแต่ละรูปแบบการเลี้ยงดูเพื่อนำมาจำแนกรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ผู้ปกครองของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 4-6 ในปีการศึกษา 2562 ในโรงเรียนสังกัดสพฐ. อ.เมือง จ.พิษณุโลก คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้โปรแกรม G power ได้ 220 คน และเพื่อป้องกันการได้รับแบบสอบถามคืนไม่ครบ และจากการศึกษาของ Wongkongdech (2004) ที่พบว่าแบบสอบถามในการจำแนกรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่เด่นชัดได้เพียงร้อยละ 50.8 ดังนั้นผู้วิจัยจึงเพิ่มขนาดตัวอย่าง ร้อยละ 50 เป็น 330 คน จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างหลายขั้นตอน ดังนี้ สุ่มตัวอย่างโรงเรียนที่มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ที่ภาวะโภชนาการเกินและอ้วนมากกว่าและเท่ากับ ร้อยละ 5 ขึ้นไปโดยการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (simple random sampling) และสุ่มตัวอย่างแบบเป็นระบบ (systemic sampling) ตามสัดส่วนของจำนวนนักเรียนในแต่ละโรงเรียนที่ศึกษา

ผู้วิจัยได้กำหนดให้ผู้ปกครองของนักเรียนที่สุ่มได้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษา โดยกำหนดคุณสมบัติการคัดเลือก ดังนี้ เป็นผู้ปกครองที่ทำหน้าที่หลักรับผิดชอบและ/หรืออบรมเลี้ยงดูนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด ไม่รวมพี่เลี้ยงเด็ก สามารถสื่อสาร อ่านและเขียนภาษาไทยได้ และยินดีร่วมงานวิจัย

ผลการวิจัย

จากการรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง 330 คนพบว่าสามารถจำแนกรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่เด่นชัดได้จำนวน 171 คน (52.4%) และไม่สามารถจำแนกได้จำนวน 155 คน (47.6%) ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลเฉพาะกลุ่มตัวอย่างที่จำแนกรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่ชัดเจน (171 คน)

ตารางที่ 1 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยครอบครัวกับภาวะโภชนาการ (n=171)

ปัจจัยครอบครัว	ภาวะโภชนาการ						df	χ^2	p - value
	เกิน		ปกติ		ต่ำ				
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ			
ประเภทครอบครัว							8	16.483	.036*
ครอบครัวเดี่ยว	26	41.3	27	42.2	21	47.7			
พ่อเลี้ยงเดี่ยว	8	12.7	4	6.3	0	0			
แม่เลี้ยงเดี่ยว	12	19.0	6	9.4	11	25.0			
ครอบครัวสามรุ่น	14	22.2	15	23.4	8	18.2			
ครอบครัวข้ามรุ่น	3	4.8	12	18.8	4	9.1			
ระดับการศึกษา							8	8.140	.615
ประถมศึกษา/ต่ำกว่า	0	0	1	1.6	1	2.3			
มัธยมศึกษาตอนต้น	9	14.3	12	18.8	8	18.2			
มัธยมศึกษาตอนปลาย	9	14.3	12	18.8	12	27.3			
อาชีว/อนุปริญญา/ปวช./ปวส.	10	15.9	12	18.8	7	15.9			
ปริญญาตรี/สูงกว่า	9	14.3	9	14.1	7	15.9			
รายได้ครอบครัว (บาท/เดือน)							8	25.455	.001*
น้อยกว่า 5,000	3	4.8	13	20.3	3	6.8			
5,000 - 10,000	12	19.0	10	15.6	19	43.2			
10,001 - 15,000	12	19.0	11	17.2	6	13.6			
15,001 - 20,000	5	7.9	9	14.1	7	15.9			
มากกว่า 20,000	31	49.2	21	32.8	9	20.5			
Mean	25,557.14		20,981.25		16,300.00				
SD	20,514.97		18,585.74		12,885.71				

ปัจจัยครอบครัว	ภาวะโภชนาการ						df	χ^2	p - value
	เกิน		ปกติ		ต่ำ				
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ			
จำนวนพี่น้อง							2	1.154	.562
มี	45	71.4	40	62.5	29	65.9			
ไม่มี	18	28.6	24	37.5	15	34.1			

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยครอบครัวที่สัมพันธ์กับภาวะโภชนาการ ได้แก่ ประเภทครอบครัว ($df = 8, \chi^2 = 16.483, p < 0.36$) และรายได้ครอบครัว ($df = 8, \chi^2 = 25.455, p < 0.001$) ปัจจัยที่ไม่สัมพันธ์กับภาวะโภชนาการ ได้แก่ ระดับการศึกษาผู้ปกครอง และจำนวนพี่น้อง

ตารางที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับภาวะโภชนาการ (n=171)

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู	ภาวะโภชนาการ						df	χ^2	p - value
	เกิน		ปกติ		ต่ำ				
	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ	คน	ร้อยละ			
แบบเอาใจใส่	48	76.2	42	65.6	24	54.5	6	8.514	.203
แบบควบคุม	5	7.9	7	10.9	9	20.5			
แบบตามใจ	6	9.5	9	14.1	4	9.1			
แบบทอดทิ้ง	4	6.3	6	9.4	7	15.9			

จากผลการวิจัย พบว่า รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่แบบควบคุมแบบตามใจ และแบบทอดทิ้ง ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการ ($p > .05$)

การอภิปรายผล

อภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐาน ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยครอบครัวและภาวะโภชนาการ

ปัจจัยครอบครัวที่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการจากผลการศึกษาครั้งนี้พบว่า รายได้ครอบครัวมีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการ โดยพบว่า เด็กที่มีภาวะโภชนาการต่ำมีรายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่ำกว่าค่าเฉลี่ยรายได้ของครอบครัวในเด็กที่มีภาวะโภชนาการ

เกินและภาวะโภชนาการปกติ อภิปรายได้ว่าครอบครัวที่มีรายได้สูงทำให้สามารถเลือกซื้ออาหาร ได้มากกว่าครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ จึงทำให้เด็กได้รับอาหารที่เหมาะสมเพียงพอ หรืออาจมากเกินไปและเกิดภาวะโภชนาการเกินได้ สอดคล้องกับการศึกษาของ Mukthananan (1992) ที่พบว่า รายได้ครอบครัวที่สูงเพิ่มโอกาสให้เด็กเลือกซื้ออาหารที่เกินความจำเป็นต่อความต้องการของร่างกาย นอกจากนี้เด็กในครอบครัวที่มีฐานะเศรษฐกิจสูง มักใช้เวลาในการทำกิจกรรมที่ใช้แรงงานน้อย เช่น การใช้เทคโนโลยี และการนอนหลับมากขึ้น Huang, Jasimah, Radzi, and Jenatabadi (2017) ซึ่งขัดแย้งกับการศึกษาของ Jin and Jones-Smith (2015) ที่กล่าวว่า รายได้ของครอบครัวจะช่วยเพิ่มโอกาส

ในการเข้าถึงอาหารเพื่อสุขภาพ

การศึกษาในครั้งนี้พบว่าประเภทครอบครัวมีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการ อภิปรายได้ว่า ในครอบครัวเดี่ยว บิดา-มารดาต่างก็ทำงานจึงไม่มีเวลามากพอที่จะใส่ใจภาวะโภชนาการเด็ก อีกทั้งบางครั้งครอบครัวอาจเข้าถึงแหล่งอาหารได้ง่าย เช่น ร้านฟาสต์ฟู้ด ห้างสรรพสินค้า ตลาด ร้านสะดวกซื้อ เป็นต้น จากวิถีชีวิตประจำวันที่รีบเร่งและต้องการความสะดวก อาจทำให้ภาวะโภชนาการของเด็กมีความแตกต่างกันไปตามบริบทของครอบครัว และประเภทครอบครัวสามรุ่นและข้ามรุ่นนั้น อภิปรายได้ว่า ปู่ ย่า ตา ยาย มีเวลาในการดูแลสามารถแบ่งเบาภาระการเลี้ยงดูหรือจัดเตรียมอาหาร มีเวลาในการดูแลภาวะโภชนาการเด็กมากกว่า วัยทำงาน ซึ่งขัดแย้งกับการศึกษาของ Suomalainen (2017) พบว่า เด็กที่อาศัยอยู่กับปู่ ย่า ตายาย มีความสัมพันธ์กับภาวะน้ำหนักเกินและอ้วน ส่วนประเภทครอบครัวแม่เลี้ยงเดียวนั้น อภิปรายได้ว่าแม่เลี้ยงเดี่ยวอาจมีภาระงานที่ต้องทำและรับผิดชอบดูแลเพียงคนเดียว สอดคล้องกับการศึกษาของ Chen and Escarce (2012) ที่พบว่าเด็กที่อาศัยอยู่กับแม่เลี้ยงเดี่ยวมีแนวโน้มเป็นโรคอ้วนมากกว่าเด็กที่อาศัยอยู่กับพ่อและแม่ทั้งสองคน และประเภทครอบครัวพ่อเลี้ยงเดี่ยวพบเด็กที่มีภาวะโภชนาการเกินมากกว่าภาวะโภชนาการปกติ และอาจไม่มีเวลาและขาดประสบการณ์การเตรียมอาหารที่เหมาะสม เพราะในสังคมไทยเป็นบทบาทของเพศหญิง สอดคล้องกับการศึกษาของ Formisano et al. (2014) ที่พบว่าครอบครัวพ่อเลี้ยงเดี่ยวไม่ค่อยมีเวลาการเลี้ยงดูบุตร

ปัจจัยครอบครัวที่ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการ

การศึกษานี้พบว่า ระดับการศึกษาไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการของเด็ก อภิปรายได้ว่า ระดับการศึกษาอาจไม่มีความเฉพาะเจาะจงเพียงพอที่จะสะท้อนความรู้ด้านโภชนาการของผู้เลี้ยงดู เพราะปัจจุบันความเจริญทางเทคโนโลยี สอดคล้องกับการศึกษาของ Peungposop (2011) ที่พบว่า ระดับการศึกษาของ

ผู้ปกครองไม่มีอิทธิพลต่อภาวะโภชนาการเด็ก นอกจากนี้ การศึกษาของ Smith et al. (2018) พบว่า ผู้ปกครองที่มีระดับการศึกษาสูง แต่หากมีภารกิจมาก ก็ไม่มีเวลาในการเตรียมอาหารที่เหมาะสมกับบุตร และส่งผลให้เด็กมีน้ำหนักเกินได้ ส่วนจำนวนพี่น้องของเด็กไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการ อาจเป็นได้ว่า การศึกษานี้พบว่าครอบครัวของเด็กที่มีภาวะโภชนาการเกินปกติและต่ำ มีจำนวนพี่น้องของเด็กไม่แตกต่างกัน (Mode = 2 ทั้ง 3 กลุ่ม) ซึ่งผลการศึกษานี้ขัดแย้งกับการศึกษาของ Peungposop (2011) พบว่า เด็กวัยเรียนที่มีจำนวนพี่น้องมากกว่า มีโอกาสเกิดภาวะโภชนาการเกินสูงกว่าเด็กวัยเรียนที่มีจำนวนพี่น้องน้อยกว่า อาจเกิดจากการได้รับการดูแลที่น้อยกว่า และเด็กเลือกปฏิบัติกิจกรรมและรับประทานอาหารได้อิสระจนมีภาวะโภชนาการเกิน

โดยสรุปแล้วจากผลการวิจัยพบว่า ครอบครัวที่มีรายได้สูงมีฐานะทางเศรษฐกิจดีสามารถเลือกบริโภคอาหารได้มากกว่าครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ จึงมีโอกาสเสี่ยงต่อภาวะโภชนาการเกินได้ ส่วนประเภทครอบครัวนั้น ในครอบครัวเดี่ยว บิดา มารดาอาจทำงานทั้งคู่จึงไม่มีเวลาดูแลภาวะโภชนาการเด็กเพียงพอ และเข้าถึงแหล่งอาหารได้ง่าย วิถีชีวิตประจำวันที่รีบเร่งและต้องการความสะดวก จึงมีโอกาสเกิดภาวะทุพโภชนาการได้ ส่วนครอบครัวสามรุ่นและข้ามรุ่นนั้น ปู่ ย่า ตา ยาย อาจมีเวลาดูแล ช่วยแบ่งเบาภาระ การเลี้ยงดู และเป็นตัวแบบเชิงสุขภาพ เช่น การรับประทานอาหารสุขภาพและการมีกิจกรรมเคลื่อนไหว เด็กจึงมีแนวโน้มที่จะเลียนแบบพฤติกรรมบุคคลใกล้ชิด ส่งผลต่อภาวะโภชนาการได้ ส่วนครอบครัวแม่เลี้ยงเดี่ยวและพ่อเลี้ยงเดียวนั้น อาจมีภาระงานที่ต้องทำและรับผิดชอบดูแลครอบครัวเพียงคนเดียว ไม่มีผู้ที่แบ่งเบาภาระการเลี้ยงดูเด็ก และพ่อเลี้ยงเดี่ยวส่วนใหญ่ขาดประสบการณ์ในการเตรียมอาหารคุณภาพเพราะในสังคมไทยเป็นบทบาทของเพศหญิง จึงทำให้มีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดภาวะทุพโภชนาการได้

2. ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูและภาวะโภชนาการ

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการ อภิปรายได้ว่า เนื่องจากการพัฒนาการตามช่วงวัยของเด็กเริ่มมีปฏิสัมพันธ์กับกลุ่มเพื่อนมากขึ้นและต้องการการยอมรับจากกลุ่มเพื่อน อาจเลียนแบบพฤติกรรมบริโภคในกลุ่มเพื่อน ประกอบกับครอบครัวเด็กที่มีรายได้สูง ทำให้เด็กเข้าถึงแหล่งอาหารที่ไม่ถูกหลักโภชนาการได้ง่าย เช่น ขนม น้ำอัดลม ของทอด อาหารฟาสต์ฟูด และอาจเกิดจาก สื่อโฆษณาและร้านค้าที่ตั้งใกล้โรงเรียน ซึ่งผลการศึกษาขัดแย้งกับการศึกษาของ Tung and Yeh (2012) ที่พบว่า การเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ของมารดาจะสามารถควบคุมการบริโภคอาหารและควบคุมภาวะน้ำหนักเด็กได้ดี และจากการศึกษาของ Peungposop (2011) ที่กล่าวว่า การเลี้ยงดูแบบเอาใจใส่ให้เหตุผล จะช่วยสนับสนุนภาวะโภชนาการเด็ก ส่วนรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบควบคุมไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการ อาจเป็นได้ว่า ช่วงวัย 9-12 ปีนี้ อาจเป็นช่วงที่เด็กยังไม่พัฒนาเรื่องการควบคุมตนเองอย่างเต็มที่ ถึงแม้ว่าจะยังอิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูของบิดา มารดา อย่างมีกฎเกณฑ์และใกล้ชิด สอดคล้องกับการศึกษาของ Hancock, Lawrence, and Zubrick (2014) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระยะยาวระหว่างการเลี้ยงดูแบบควบคุมของมารดากับอัตราการเป็นโรคอ้วน พบว่าการเลี้ยงดูแบบควบคุมของมารดาไม่สัมพันธ์กับภาวะน้ำหนักเกินของเด็กและ โรคอ้วน จนกว่าเด็กอายุ 10-11 ปีจึงพบว่าการเลี้ยงดูแบบควบคุมของมารดามีความสัมพันธ์กับโอกาสที่มีภาวะน้ำหนักเกินและอ้วนเพิ่มขึ้นร้อยละ 13

ส่วนรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจและรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการ อภิปรายได้ว่า ลักษณะการเลี้ยงดูแบบตามใจ เพิกเฉย/ละเลย ซึ่งการเลี้ยงดูมีลักษณะที่ผู้เลี้ยงดูมักอนุญาตให้เด็กกินอะไรก็ได้และปริมาณเท่าใดก็ได้ตามความต้องการของเด็ก ซึ่งเด็กก็ยิ่งขาดการควบคุมตนเองที่เหมาะสม (Birch & Fisher as cited in

Peungposop, 2008) ซึ่งขัดแย้งกับการศึกษาของ LeCroy et al. (2019) ที่พบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบตามใจมีความสัมพันธ์กับการบริโภคอาหารที่เกี่ยวข้องกับภาวะอ้วนสูง และ Alahmadi (2019) ได้กล่าวว่า รูปแบบการเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งมีความสัมพันธ์กับค่าดัชนีมวลกายในเด็กที่สูงขึ้น ซึ่งอาจเกิดจากการขาดการควบคุมตนเองในการบริโภคอาหารที่มากเกินไป

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่ารูปแบบการอบรมเลี้ยงดูไม่มีความสัมพันธ์กับภาวะโภชนาการ อาจเนื่องมาจากปัจจัยที่มีผลต่อภาวะโภชนาการนั้นมีหลายปัจจัย เช่น แหล่งอาศัยอยู่ในเขตเมือง การมีร้านค้าหน้าโรงเรียนหรือแหล่งอาหารที่ไม่ถูกหลักโภชนาการที่เด็กสามารถเข้าถึงได้ง่าย และการเลียนแบบกลุ่มเพื่อน เป็นต้น ประกอบกับการที่เด็กยังไม่สามารถตัดสินใจและเลือกบริโภคอาหารที่มีคุณภาพได้เพียงพอ ซึ่งอาจทำให้มีผลต่อภาวะโภชนาการได้ไม่ว่าเด็กจะได้รับการอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบใดก็ตาม

ข้อจำกัดของงานวิจัย

1. การศึกษาครั้งนี้ได้ใช้แบบสอบถามซึ่งต้นฉบับผู้ตอบเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา แต่ในการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาในกลุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาอายุ 9-12 ปี ผู้วิจัยจึงให้ผู้ปกครองเป็นผู้ตอบแบบสอบถาม โดยข้อคำถามเป็นลักษณะการปฏิบัติในการเลี้ยงดูของผู้ปกครอง ซึ่งอาจจะแตกต่างกับการรับรู้ของเด็ก

2. การศึกษาครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างที่สามารถจำแนกรูปแบบได้ชัดเจนมีจำนวน 171 คน ถึงแม้ว่าจะมีการเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากที่คำนวณได้ จาก 220 คน เป็น 330 คน แล้วก็ตาม แต่กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ยังคงมีจำนวนน้อย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. แนะนำผู้ปกครองโดยเฉพาะครอบครัวที่มีรายได้สูงให้เข้าใจถึงแนวทางการจัดเตรียมอาหาร การให้คำแนะนำในการเลือกซื้ออาหารสุขภาพ และการติดตามภาวะโภชนาการในการบริโภคอาหารของบุตร ส่วนใน

ครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ ควรส่งเสริมบุตรในการดูแลการบริโภคอาหารให้ถูกหลักโภชนาการครบ 5 หมู่และติดตามภาวะโภชนาการอย่างต่อเนื่อง

2. แนะนำการดูแลภาวะโภชนาการของเด็กที่มีประเภทครอบครัวเป็นครอบครัวเดี่ยวและครอบครัวแม่เลี้ยงเดี่ยว ในการจัดเตรียมอาหารและติดตามภาวะโภชนาการเด็กเพื่อให้เด็กได้รับอาหารที่มีคุณภาพ

3. ประสานงานกับทางโรงเรียนในการให้ข้อมูลหรือ ประสานความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ครอบครัว ชุมชน ในการวางแผนในการแก้ไขปัญหาเรื่องภาวะโภชนาการร่วมกัน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรเพิ่มกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาเพื่อให้มีกลุ่มตัวอย่างที่สามารถจำแนกรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

2. การศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษากลุ่มในโรงเรียนในสังกัด สพฐ. เขต อ.เมือง จ.พิษณุโลก เท่านั้น การศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาในโรงเรียนสังกัดอื่นๆ หรือโรงเรียนในเขตชนบท

3. ควรศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่อาจส่งผลต่อภาวะโภชนาการเด็ก เช่น ความรู้ เจตคติ และพฤติกรรมการบริโภคอาหารและกิจกรรมทางกายของผู้ปกครองและเด็ก

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณผู้อำนวยการโรงเรียนและครู โรงเรียนในสังกัด สพฐ. จำนวน 7 โรงเรียนในจังหวัดพิษณุโลก และกลุ่มตัวอย่างทุกท่านที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บข้อมูล

เอกสารอ้างอิง

- Alahmadi, R. A. (2019). *The Effects of pects of parenting Style and fenting style and feeding style on child weeding style on child Weight Status: A Systematic Review* (Master's thesis), Eastern Illinois University.
- Akepalakorn, W. (2014). *Report of the 5th Thai health survey by physical examination 2014*. Nonthaburi: Institute of Health System Research. (In Thai)
- Buasri, S. (2020). Food consumption behaviors, fruits and vegetables among school-aged children in Chiang Rai Province. *Nursing Journal*, 47(2), 24-36. (In Thai)
- Bureau of Nutrition Department of Health. (2014). *Guidelines for the prevention of obesity in school children*. Retrieved from www.anamai.moph.go.th (In Thai)
- Bureau of Nutrition Department of Health. (2015). *Guidelines for promotion nutritional health in a good child health clinic*. Retrieved from www.anamai.moph.go.th (In Thai)
- Chen, A. Y., & Escarce, J. J. (2010). Family structure and childhood obesity, early childhood longitudinal study - Kindergarden Cohort. *Preventing Chronic Disease*, 7(3), A50.
- Chotibang, J., Namphrom, N., & Worakitphunphon, P. (2012). Effect of empowerment program on eating behavior and physical activity among overweight children. *Nursing Journal*, 39(1), 23-34. (In Thai)

- Formisano, A., Hunsberger, M., Bammann, K., Vanaelat, B., Molnar, D., Moreno, L.A., ... Siani, A. (2014). Family structure and childhood obesity: Results of the IDEFICS Project. *Public Health Nutrition*, 17(10), 2307-15.
- Hancock, K. J., Lawrence, D., & Zubrick, S. R. (2014). Higher maternal protectiveness is associated with higher odds of child overweight and obesity: A longitudinal Australian study. *Pub Med*, 9(6), e100686.
- Huang, H., Jasimah, C. W., Radzi, W. M., & Jenatabadi, H. S. (2017). Family environment and childhood obesity: A new framework with structural equation modeling. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 14(2), 34-45.
- Jin, Y., & Jones-Smith, J. C. (2015). Associations between family income and children's physical fitness and obesity in California, 2010–2012. *Preventing Chronic Disease*, 12(2), 1-9
- Johnson, R., Welk, G., Saint-Maurice, P. F., & Ihmels, M. (2012). Parenting styles and home obesogenic environments. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 9(4), 1411-1426.
- LeCroy, M. N., Siega-Riz, A. M., Albrecht, S. S., Ward, D. S., Cai, J., Perreira, K. M., ... Stevens, J. (2019). Association of food parenting practice patterns with obesogenic dietary intake in Hispanic/Latino youth: Results from the Hispanic community children's health study/study of Latino youth (SOL Youth). *Appetite*. 140, 277-287.
- Mukthananan, S. (1992). *Factors influencing nutritional status of prathom suksa six students in Surin Province* (Master's thesis), Chulalongkorn University. (In Thai)
- Muthuri, S. K., Onywera, V. O., Tremblay, M. S., Broyles, S. T., Chaput, J. P., Fogelholm, M., ... ISCOLE. (2016). Relationships between parental education and overweight with childhood overweight and physical activity in 9–11 year old children: Results from a 12-country study. *PLoS One*, 11(8), e0147746.
- Peungposop, N. (2008). *Risk factors for overnutrition among school-aged children in Bangkok* (Master's thesis), Chulalongkorn University. (In Thai)
- Peungposop, N. (2011). Child's rearing practices and obesity in children. *The Journal of Behavioral Science*, 17(2), 1-18. (In Thai)
- Phitsanulok Provincial Health Office. (2017). *Annual Report 2017*. Retrieved from <http://www.plkhealth.go.th>. (In Thai)
- Siriwanbuts, P., Uwanno, T., Rittakananon, P., Khotcharat, S., Maneesri, K., & Suthiwan, P. (2002). *The study of pattern of relationships between contemporary behaviors of Thai people and socialization process of Thai families in relation to the development of the country*. Bangkok: Chulalongkorn University. (In Thai)
- Smith, A. J., Pak, E., Abreu, C. M., Williams, E., Malika, N. M., Medina, E., & Baum, M. (2018). 5 parental education level and childhood obesity. *Ovid*, 66(1).

- Suomalainen, T. (2017). *Family structure, gender, and childhood obesity: A case study in Peru February 2017*. Retrieved from <https://edepot.wur.nl/409822>.
- Tung, H. J., & Yeh, M. C. (2014). Parenting style and child-feeding behaviour in predicting children's weight status change in Taiwan. *Public Health Nutrition*, 17(5), 970–978.
- Wongkongdech, W. (2004). *Attitude towards seeking help and self-directed learning of secondary school students with different parenting styles* (Bachelor's thesis), Chulalongkorn University. (In Thai)
- World Health Organization. (2020). *Obesity and overweight*. Retrieved from <https://www.who.int/news-room/fact-sheets/detail/obesity-and-overweight>.